

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 40 PŽ-1763/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Nevenka Baran, u pravnoj stvari tužitelja Stečajne mase iza dužnika PRONING d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ilica 104, OIB 71075891432, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ana Maria Međimurec, protiv tuženika KOMRAD d.o.o. Slatina, Braće Radića 2, kojeg zastupa punomoćnik Branko Jurlina, odvjetnik iz Slatine, radi isplate iznosa od 289.595,87 kn, odlučujući o tužnikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-1008/2012-11 od 25. siječnja 2013., 20. srpnja 2021.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-1008/2012-11 od 25. siječnja 2013. u točkama I. i II. njene izreke i sudi:

I. Ukida se platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ivanke Antić iz Karlovca poslovni broj Ovr-133/12 od 25. svibnja 2012., kojim je naloženo tuženiku Komrad d.o.o. Slatina, Braće Radića 2, platiti tužitelju Proning d.o.o. Karlovac, M. Krleže 4d, u roku od osam dana iznos od 289.595,87 kn (dvjestoosamdesetdevet-tisućpetstodevedesetpet kuna i osamdesetsedam lipa) sa zateznim kamatama tekućim od 20. svibnja 2011. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8% poena te se tužbeni zahtjev odbija.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 34.062,50 kn (tridesetčetiritisućešezdesetdvije kune i pedeset lipa) u roku od osam dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 13.750,00 kn.

r i j e š i o j e

Odbacuje se kao nedopuštena tužnikova žalba podnesena protiv točke III. izreke presude Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-1008/2012-11 od 25. siječnja 2013.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-1008/2012-11 od 25. siječnja 2013. u točki I. njene izreke održan je na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Ivanke Antić iz Karlovca poslovni broj Ovr-133/12 od 25. svibnja 2012., kojim je naloženo tuženiku Komrad d.o.o. Slatina, Braće Radića 2, platiti tužitelju Proning d.o.o. Karlovac, M. Krleže 4d, u roku od osam dana iznos od 289.595,87 kn sa zateznim kamatama tekućim od 20. svibnja 2011. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8% poena. U točki II. izreke odlučeno je kako je tuženik Komrad d.o.o. Slatina, Braće Radića 2, dužan tužitelju Proning d.o.o. Karlovac, M. Krleže 4d, u roku od osam dana naknaditi troškove postupka u iznosu od 26.752,45 kn. U točki III. izreke odbijen je kao neosnovan dio tužiteljevog zahtjeva za trošak u iznosu od 11.875,00 kn.

2. Presudu je sud donio primjenom čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 125/11; dalje: ZOO), čl. 81. st. 1. i st. 3. ZOO-a, čl. 82. st. 1. i st. 2. ZOO-a, čl. 29. st. 1. ZOO-a, čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08 i 57/11; dalje: ZPP). O naknadi troškova prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredaba čl. 154. st. 1. ZPP-a, čl. 155. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12; dalje: Tarifa).

3. Protiv označene presude u cijelosti žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu i odbije tužbeni zahtjev uz naknadu tuženiku troška parničnog postupka te troška žalbe u iznosu od 7.812,50 kn ili da presudu ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovan postupak. U žalbi navodi da je prvostupanjski sud tijekom postupka izveo sve predložene dokaze, ali je iz izvedenih dokaza izveo pogrešne zaključke o odlučnim činjenicama bitnim za rješenje spora. Bitna povreda počinjena je time što je izreka presude nejasna, proturječi razlozima presude, a navedeni razlozi o odlučnim činjenicama su nejasni i proturječni te o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi i sadržaju podnesaka. Pogrešni su navodi iz obrazloženja da tuženik tijekom postupka nije tvrdio da ustupljeno potraživanje ne postoji. Naime već u prigovoru, a posebno pismenim podnescima, tuženik je osporio potraživanje tužitelja u cijelosti te je jasno naveo da tuženik nema dugovanja niti prema tužitelju, a niti prema tvrtki Lara d.o.o. Slatina. Nesporno je da su u poslovnom odnosu bili tuženik i Lara d.o.o. Slatina. Tužitelja je angažirala Lara d.o.o., a ne tuženik. Točno je da su ranije zaključivani Ugovori o cesiji između tužitelja, Lara d.o.o. i tuženika te da je na temelju tih ranijih ugovora tuženik vršio plaćanja tužitelju ali prije plaćanja potpisivao ugovore o cesiji, jer je prije potpisa provjeravao da li ima dug prema Lara d.o.o. Sporno je da li je tuženik 20. svibnja 2011. kada je zaključen Ugovor o cesiji imalo dugovanja prema Lara d.o.o. te da li navedeni ugovor bez potpisa tuženika proizvodi pravne učinke. Tijekom postupka tuženik je stalno tvrdio kako Lara d.o.o. na dan potpisivanja

ugovora nema potraživanja prema njemu i upravo zbog toga tuženik nije potpisao Ugovor o cesiji.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba je djelomično osnovana, a djelomično nedopuštena.

6. Tuženik nema pravni interes pobijati presudu u točki III. njene izreke, jer je u tom dijelu djelomično odbijen kao neosnovan zahtjev tužitelja za trošak parničnog postupka u iznosu od 11.875,00 kn, zbog čega je za navedeni dio, žalbu valjalo odbaciti prema odredbi čl. 367. st. 1. ZPP-a i odlučiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

7. Ispitavši točke I. i II. izreke presude u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjska presuda nepravilna i nezakonita, jer je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijane presude pogrešno primijenio materijalno pravo i počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

8. Prije svega treba istaknuti kako je pobijana presuda donesena 25. siječnja 2013. Pravovremenu žalbu na presudu uložio je tuženik nakon čega je spis dostavljen ovom drugostupanjskom sudu na odlučivanje o žalbi. Međutim prije nego je odlučeno o žalbi tuženika tužitelj je prestao postojati jer je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj Tt-16/6361 od 7. ožujka 2016., brisan iz sudskog registra, tako da je drugostupanjski sud spis vratio prvostupanjskom sudu uz remisorni dopis poslovni broj PŽ-2015713-4 od 21. ožujka 2016., radi donošenja rješenja o prekidu postupka. Rješenjem poslovni broj Povrv-2012/21 od 16. srpnja 2016. prvostupanjski sud je utvrdio prekid postupka. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1693/2015 od 24. siječnja 2019. određen je upis Stečajne mase iza dužnika Proning d.o.o. u stečaju, Karlovac, Miroslava Krleže 4, OIB 42441973624 u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu te je nastavljen stečajni postupak radi naknadne diobe. Istim rješenjem je određeno (točka IV. izreke) da je sjedište stečajne mase na adresi ureda stečajnog upravitelja Ana Marie Međimurec, Zagreb, Ilica 104. Rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj Povrv-1008/2012-24 od 10. ožujka 2020. postupak je nastavljen te je tek 15. travnja 2020. spis dostavljen ovom drugostupanjskom sudu radi odlučivanja o žalbi tuženika protiv pobijane presude.

9. Predmet spora je isplata iznosa od 289.595,87 kn na temelju Ugovora o ustupanju potraživanja (cesiji) sklopljenog 20. svibnja 2011. između trgovačkog društva Lara d.o.o. Slatina kao cedenta, tužitelja kao njegovog vjerovnika i cesionara te tuženika kao cesusa.

10. U odnosu na tuženikov žalbeni navod da nije nikada potpisao ugovor o cesiji koji je sklopljen između tužitelja i trgovačkog društva Lara d.o.o. Slatina, ističe se sljedeće.

11. Odredbom čl. 80. ZOO-a je propisano da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga (st. 1.). Ugovor o ustupanju nema učinak prema dužniku ako su on i vjerovnik ugovorili da ovaj neće moći prenijeti tražbinu na drugoga ili da je neće moći prenijeti bez dužnikova pristanka.

12. Odredbom čl. 82. ZOO-a je propisano da za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju (st. 1.). Ispunjenje ustupitelju prije obavijesti o ustupanju pravovaljano je i oslobađa dužnika obveze, sli samo ako nije znao za ustupanje, inače obveza ostaje i on ju je dužan ispuniti (st. 2.).

13. Iz citiranih zakonskih odredaba proizlazi da se ugovor o cesiji sklapa između starog vjerovnika (ustupitelja) i novog vjerovnika (primatelja) tražbine, te za njegovu pravovaljanost nije potreban pristanak dužnika. Stoga nije odlučno što tuženik nije potpisao ugovor s tužiteljem, jer za ustup tražbine nije potreban njegov pristanak.

14. Iako za pravovaljanost ugovora o cesiji nije odlučno to što isti nije potpisan po tuženiku žalbeni navodi vezani uz postojanje cedirane tražbine su osnovani iz razloga koji će biti navedeni u nastavku obrazloženja.

15. Tijekom postupka tuženik je osporavao postojanje cediranog potraživanja a postojanje potraživanja koje je predmet ustupanja nužan je preduvjet za ustupanje.

16. Iz dokumentacije u spisu proizlazi da je tužitelj podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (izvoda iz poslovnih knjiga) te je prijedlogu priložio isključivo navedenu ispravu. U svom prigovoru tuženik tvrdi da nema nikakvog dugovanja prema tužitelju. Na ročištu od 22. studenog 2012. tužitelj tvrdi da svoje potraživanje temelji na Ugovoru o cesiji. U očitovanju na tvrdnje tužitelja tuženik pojašnjava način postupanja prilikom rješavanja međusobnih potraživanja između trgovačkog društva Lara d.o.o. i tuženika (podnesak od 28. studenog 2012. na listu 65. i 66. spisa) te ističe kako iz sadržaja Ugovora o cesiji nije jasno o kakvom se potraživanju radi i tvrdi kako na dan potpisivanja spornog ugovora nije imao nikakvog dugovanja prema trgovačkom društvu Lara d.o.o. (svoje tvrdnje ponavlja i u podnesku od 24. prosinca 2012.).

17. Iz sadržaja Ugovora o cesiji od 20. svibnja 2011. proizlazi da trgovačko društvo Lara d.o.o. cedira svoje potraživanje od tuženika u iznosu od 289.595,87 kn tužitelju. Iz sadržaja navedenog ugovora nije jasno na što se odnosi navedeno potraživanje niti koje su obveze njime zatvorene (list 21. spisa).

18. Na temelju čl. 84. st. 2. ZOO-a dužnik može isticati primatelju, pored prigovora koje ima prema njemu, i one prigovore koje je mogao istaknuti ustupitelju do časa kad je saznao za ustupanje.

19. Ovaj žalbeni sud smatra da je prvostupanjski sud u postupku pogrešno ocijenio isprave u spisu, što je imalo za posljedicu i pogrešnu primjenu materijalnog prava, slijedom čega je tuženikova žalba osnovana.

20. Predmet dokazivanja u parničnom postupku su tvrdnje stranaka o postojanju ili nepostojanju pravno-relevantnih činjenica od kojih zavisi primjena mjerodavnog materijalnog prava. Stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (čl. 7. st. 1. ZPP-a), kao i iznijeti činjenice i predložiti dokaze kojima pobijaju navode i dokaze protivnika (čl. 219. st. 1. ZPP-a). Kada sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a).

21. Pogrešan je zaključak prvostupanjskog suda da je tuženik trebao dokazati da je ustupljeno potraživanje platio. Naime tuženik je tvrdio da ustupljeno potraživanje ne postoji a negativne činjenice ne mogu se dokazivati jer ne postoji dokaz koji bi se mogao dostaviti o činjenici koja se nije dogodila. Zato tužitelj ako tvrdi da postoji ustupljeno potraživanje to mora dokazati, dakle, teret dokazivanja činjenice je na strani one parnične stranke koja tvrdi da takva činjenica postoji. Tužitelj je na okolnosti postojanja ustupljenog potraživanja imao mogućnost predložiti financijsko vještačenje ili dostaviti zakonom propisanu dokumentaciju, ali to nije učinio.

22. Pogrešan je zaključak suda kako potraživanje vjerovnika (ustupitelja) proizlazi iz privremene situacije br. 7. od 16. svibnja 2011. iz razloga što ju je ispostavio izvođač radova Lara d.o.o. naručitelju gradnje – tuženiku, za obavljene radove na spojnom cjevovodu vodosprema Voćin i vodosprema Voćin Slatina, zaključno s mjesecom svibnjem 2011. a ukupna vrijednost radova po navedenoj situaciji iznosi 357.714,75 kn.

23. Ovjerena privremena situacija dokazuje činjenicu da su radovi izvedeni a ne dokazuje postojanje financijskih obveze tuženika kao naručitelja radova prema Lara d.o.o. u trenutku njene ovjere (radovi su mogli biti plaćeni i avansom).

24. Osim navedenog u situaciji kad je ustupitelj prenosi na primatelja samo jedan dio tražbine (vrijednost radova po privremenoj situaciji iznosila je 357.714,75 kn a Ugovorom o cesiji ustupljen je iznos od 289.595,87 kn) dužan je predati primatelju (tužitelju) ovjеровljeni prijepis obveznice ili koje druge isprave kojom se dokazuje postojanje ustupljene tražbine a na temelju čl. 85. st. 2. ZOO-a.

25. Stoga je prvostupanjski sud pravilnom primjenom odredbe čl. 221.a ZPP-a i na temelju provedenog dokaznog postupka (u situaciji kada je tuženik izričito osporio postojanje ustupljenog potraživanja) tužiteljev zahtjev za pružanje pravne zaštite trebao odbiti.

26. Unatoč tome što je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer presuda proturječi ispravama u spisu te je prilikom donošenja presude pogrešno primijenjeno materijalno pravo, pobijanu presudu u

točki I. njene izreke, valjalo je preinačiti u smislu odredbe čl. 373.a st. 3. ZPP-a zato što iz isprava koje je tužitelj dostavio u spis ne proizlazi da je tuženik dužan platiti tužitelju utuženi iznos, pa je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

27. Budući da tužitelj nije uspio u sporu, valjalo je preinačiti i odluku o troškovima parničnog postupka primjenom odredbe čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 166. st. 2. ZPP-a.

28. Tuženik je zatražio trošak parničnog postupka u iznosu od 40.000,00 kn te trošak žalbenog postupka u iznosu od 7.812,50 kn, dakle ukupan trošak u iznosu od 47.812,50 kn. Ovaj sud je ocijenio da opravdan trošak tuženika iznosi 34.062,50 kn.

29. Tuženiku pripada pravo na naknadu za rad punomoćnika za: sastav prigovora protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 5.000,00 kn prema Tbr. 8.1. Tarife, sastav podnesaka od 24. studenog 2012. i 21. prosinca 2012. u iznosu od 500,00 kn, prema Tbr. 8.3., zastupanje na ročištima od 22. studenog 2012., 22. prosinca 2012. i 18. siječnja 2013. u iznosu od po 5.000,00 kn po ročištu prema Tbr. 9.1. Tarife, sastav žalbe u iznosu od 6.250,00 kn prema Tbr. 10.1. Tarife, PDV u iznosu od 6.812,50 kn prema Tbr. 42. Tarife.

30. Tuženiku nije priznat zatraženi trošak za: sastav podneska od 24. studenog 2012. i 21. prosinca 2012. u iznosu od 5.000,00 kn za svaki jer navedeni podnesci ne ulaze u podneske iz Tbr. 8.1. Tarife, nego u podneske iz Tbr. 8.3 Tarife za koje mu pripada pravo na 25% nagrade iz Tbr. 7. t. 1., 3., 6. i 7. ali ne više od 50 bodova, kako mu je priznata, kao ni PDV u iznosu od 9.062,50 kn (7.500,00 PDV-a na parnični trošak uvećan za PDV na iznos od 6.250,00 kn za sastav žalbe koji iznosi 1.562,50 kn) jer mu pripada pravo na PDV u iznosu od 6.812,50 kn, koliko mu je i priznato. Tuženiku nije priznat ni zatraženi iznos sudske pristojbe za prijedlog u iznosu od 2.500,00 kn jer pristojbu na prijedlog plaća tužitelj a ne tuženik. Napominje se da bi tuženik imao pravo na sudsku pristojbu na prigovor ali istu nije tražio pa mu je ovaj sud nije niti mogao dosuditi.

Zbog svega navedenog je odlučeno kao u točkama II. i III. izreke ove presude prema odredbi čl. 380. t. 3. ZPP-a.

Zagreb, 20. srpnja 2021.

Sudac
Nevenka Baran

Broj zapisa: **eb2fe-0fa95**

Kontrolni broj: **0450d-36e30-025ff**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=NEVENKA BARAN, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.